

Primal Scream, com un tallat descafeïnat de sobre amb sacarina

La banda de Bobby Gillespie presenta 'Maximum Rock 'n' roll: The Singles' en una vetllada que demà ja haurem oblidat

Primal Scream a la sala Razzmatazz 2 Foto: Xavier Mercadé | Xavier Mercadé

Formació capital de l'escena musical britànica (que vindria a ser el mateix que dir de l'escena musical mundial) durant les últimes tres dècades, els mutants (per la seva capacitat de moure's entre discos pels paratges del so Madchester, l'electrònica i el rock de tall *stonià*) **Primal Scream** retornaven ahir a Barcelona, aquesta vegada convidats pel Festival Mil·lenni, per presentar *Maximum Rock 'n' roll: The Singles* (Sony, 2019) treball que reuneix els moooooolts temes i *temarros* manufacturats per la banda capitanejada per Bobby Gillespie.

S'ha de ser molt fan per, després que hagin vingut per aquí desenes de vegades, apropar-se a la sala Razzmatazz un dilluns de novembre al vespre amb debat electoral amb candidats traient-se llambordes de la butxaca màgica com si fossin en Doraemon. Sumeu-li que els de Glasgow han anat perdent efervescència en directe en els darrers lustres i obtindreu com a resultat que el concert va haver de ser trapassat de la sala gran del local del Poble Nou al seu segon espai. I ni així estava ple.

Primal Scream a la sala Razzmatazz 2 Foto: Xavier Mercadé Foto: Xavier Mercadé

La vetllada va començar amb unes recreacions força entusiastes de "Don't Fight It, Feel It" i "Swastika Eye". Va ser un miratge. A partir d'aquí, tot i gaudir d'un repertori amb senzills totals com "Cry Myself Blind", "Velocity Girl" o "Higher than the Sun", el bolo es va convertir en un tallat descafeïnat de sobre amb sacarina.

I quan semblava que tot estava perdut, Gilliespie i companyia, van aconseguir retrobar el seu pols vital recuperant títols com la lisèrgica "Loaded" (molt probablement el millor moment de l'actuació), "Monvin' on Up", "Country Girl" i la tanda de bisos conformada per "Jailbird", "Come Together" i la sempre infalible -tot i que soni tan malament com va sonar ahir- "Rocks". Tot i que demà ja no recordarem res d'aquesta nit, com a mínim van aconseguir que marxéssim a casa una *miiiiica* més satisfets.